

Sam en Noor op Scouting

Hoofdstuk 1 – De Eerste Dag bij de Welpen

Het was nog vroeg in de ochtend toen de wekker van Sam begon te piepen. Normaal draaide hij zich dan nog een keer om, maar vandaag sprong hij meteen rechtop in bed.

“NOOR! Vandaag is het scouting!” riep hij enthousiast.

Noor stond al aangekleed in de deuropening. “Ik was al wakker. Ik kon bijna niet slapen!”

Vandaag was hun allereerste dag bij **Scouting Nederland**. Ze hadden er al weken naar uitgekeken. Ze hadden filmpjes gezien van kinderen die hutten bouwden, marshmallows roosterden en spannende speurtochten liepen in het bos.

Beneden stond mama met broodjes en warme chocolademelk. “Goed eten hoor,” zei ze lachend. “Scouts hebben energie nodig!”

Met hun nieuwe rugzakken op hun rug fietsten Sam en Noor naar het clubgebouw. Het stond aan de rand van een groot bos. Je rook meteen de geur van nat hout en dennennaalden.

Bij het gebouw stonden al andere kinderen. Sommigen droegen een uniform met een gekleurde das om hun nek.

“Zijn jullie nieuw?” vroeg een jongen met sproeten.

“Ja!” zei Noor een beetje verlegen.

“Leuk! Ik ben Milan. Kom maar mee.”

Binnen was het gezellig druk. Er hingen vlaggen aan de muur en er stond een grote tafel vol knutselspullen. Op een plank lagen touwen, kompassen en zakmessen (voor later, had mama gezegd).

De leiding klapte in haar handen. “Welkom Welpen! Vandaag hebben we twee nieuwe avonturiers: Sam en Noor!”

Iedereen klapte. Sam voelde zijn wangen warm worden.

Ze begonnen met een naam spel. Iedereen moest zijn naam zeggen met een dier dat bij hem of haar paste.

“Ik ben Sam de Snelle Vos!”

“Ik ben Noor de Nette Uil!”

Er werd gelachen en al snel voelde het niet meer spannend.

Hoofdstuk 2 – Vuur dat Leeft

Na het spel zei de leiding: "Tijd voor iets belangrijks. Wat hoort er bij scouting?"

"Vuur!" riepen meerdere kinderen tegelijk.

Ze liepen naar een open plek achter het gebouw waar een vuurplaats was gemaakt van stenen. Eerst leerden ze over veiligheid. Water stond klaar. De leiding legde uit hoe je een vuur opbouwt: kleine takjes onderop, grotere erboven.

Sam mocht helpen met het stapelen van het hout. Hij deed het voorzichtig, precies zoals was uitgelegd. Noor verzamelde droge takjes en blies zachtjes toen het eerste rookpluimpje verscheen.

En toen...

Een klein vlammetje.

Het werd groter. Het hout begon zachtjes te knetteren.

Sam keek vol bewondering. "We hebben dit zelf gedaan..."

Noor voelde zich trots. Het was geen knop die je indrukte. Geen scherm. Dit was echt.

Ze roosterden marshmallows. Sommige werden zwart (te lang boven het vuur!), andere waren perfect goudbruin.

"Dit smaakt naar avontuur," zei Noor lachend.

Hoofdstuk 3 – De Grote Bos Missie

Na het eten kregen ze een kaart en een kompas. “Jullie gaan in groepjes op missie,” zei de leiding geheimzinnig.

Op de kaart stonden tekens die Sam nog nooit had gezien.

“Dit zijn routetekens,” legde Milan uit. “Daar moet je op letten.”

Ze volgden pijlen van takken, steentjes in een driehoek en een kruis van stokjes. Soms dachten ze dat ze verkeerd liepen, maar dan vonden ze weer een teken.

Halverwege moesten ze een touwbrug oversteken tussen twee bomen. Sam slikte even.

“Zal het houden?” fluisterde hij.

Noor stapte als eerste. “We doen het samen.”

Langzaam liepen ze over de wiebelende brug. Onder hen lagen bladeren en zand. Toen ze de overkant bereikten, gaven ze elkaar een high five.

Verderop vonden ze een papiertje met een geheime code. Met behulp van een cijferkaart ontcijferden ze de boodschap:

“De schat ligt waar water stroomt.”

Ze renden naar het kleine beekje in het bos. Onder een boomstronk lag een klein houten kistje. Binnenin zaten snoepjes én een badge.

“Voor echte speurneuzen,” stond erop.

Sam en Noor straalden.

Hoofdstuk 4 – Regen Maakt Scouts Sterk

Net toen ze terugliepen, begon het te druppelen.

Binnen een paar minuten regende het hard.

Sommige kinderen zuchtten, maar de leiding glimlachte. “En nu leren jullie iets belangrijks: een scout is altijd voorbereid.”

Ze kregen een groot zeil en touwen. “Maak een schuilplek.”

Samen spanden ze het zeil tussen bomen. Noor maakte een perfecte knoop die ze net had geleerd. Sam trok het touw strak.

De regen tikte op het zeil, maar daaronder zaten ze droog.

Het voelde knus. Alsof ze hun eigen geheime hut hadden gebouwd.

“Eigenlijk is regen best gezellig,” zei Sam.

Noor knikte. “Zolang je maar samen bent.”

Hoofdstuk 5 – Het Kampvuurverhaal

Aan het einde van de middag zat iedereen in een kring rond het vuur. Het was inmiddels weer droog.

De leiding vroeg: “Wat heb je vandaag geleerd?”

“Dat vuur niet eng is als je weet wat je doet,” zei Sam.

“Dat ik meer durf dan ik dacht,” zei Noor zacht.

Ze zongen een lied. De rook kringelde omhoog tussen de bomen. De lucht kleurde oranje van de ondergaande zon.

Toen ze naar huis fietsten, waren ze moe. Maar het was een fijne moeheid.

“Volgende week weer?” vroeg Sam.

Noor glimlachte.

“Zeker weten. Wij zijn nu echte scouts.”

En diep vanbinnen wisten ze:

Dit was nog maar het begin van een groot avontuur. 🌲🔥